

سید هادی خسروشاهی

اسناد و مارکینه تازه دارلرز

سید جمال الدین اسدآبادی

در شماره قبل دونامه از نامه‌های سید جمال الدین اسدآبادی را خطاب به « حاج محمد حسن امین الضرب » مطالعه فرمودید . در آن دونامه سید اذاینکه مقامات رسمی کشور اورا به ایران دعوت کرده، وحثی وعده همه گونه احترام و پذیرفتن نظریات ارشادیش را : « او داده‌اند ، ولی وقتی با ایران آمده وازووضع ناپسامان مملکت واستبداد قجری انتقاد کرده ، مورد همه گونه بی‌مهری قرار گرفته و افراد رذل و فرمایه‌ای، هر گونه تهمت و افترائی را باو بسته‌اند! سخت ناراحت است ... »

و در سه نامه دیگری که در این شماره می‌خوانید ، سید جمال الدین از چگونگی تبعید خود از حضرت عبد‌العزیزم و سپس از شایعات و ارجایی و تهمت‌های ناجوانمردانه او باش زمان! سخن می‌گویند ...

سید در این نامه‌ها از رفتار ضد بشری و شرم آور عمال حکومت استبدادی وقت، که حتی حرمت اماکن مقدسه را رعایت نکرده‌اند شکوه میکند و این مدغایران دروغین مسلمانی را رسوا می‌سازد که پوشش « اسلام پناهی » هم داشتند و آنگاه پاسخ کسانی را میدهد که در همان زمان « سلاله علی علیه السلام » را ارمی و نامختون شهرت داده بودند ! (۱) .

(۱) در زمان مأتم سلاله همان « اشقياء » ! همان تهمت‌های ناجوانمردانه را تکرار کرده و به این سید بزرگوار نسبت میدهند ...

این سه نامه هم جزو اسناد خانه امین الشرب بود و اخیراً کشف شد (۲) و در مجموعه «اسناد و مدارک چاپ نشده درباره سید...» آمده است. نمونه‌ای از دستخط خود سید جمال‌الدین راهم در این شماره ملاحظه می‌کنید.

توجه به این نکته ضروری است که اهمیت نامه‌های سید جمال الدین بیشتر از این ناحیه است که نویسنده آنها خود سید، شاهد عینی رخدادها و حوادث گوناگون ناشی از کوششها و فداکاریهای خود بوده و چون این نامه‌ها جنبهٔ خصوصی داشته، طبیعاً از هر گونه اغراق و دوری از حقیقت، بر کنار استواصولاً نامه‌های خصوصی همواره بهتر میتواند چهرهٔ حقیقی، عظمت روحی و شخصیت معنوی نویسنده آنها را بخوبی روشن سازد.

اینک متنه سه نامه دیگر:

* * *

پایداری و ثبات قدم

جناب نیرالفؤاد حاج محمد حسن امین ثبت الله قلبه علی الحق را سلام باد.

این واقعه مهوله محض از برای آن بود که مسلمانان ایران بدانند که من تا هر درجه بجهت اصلاح حال صوری و معنوی ایشان ثابت و پایدار بودم (و انشاء الله الرحمن تا رسیدن بمقصود نیز ثابت خواهم بود) و دیگر آنکه ضعیف الیمان ها عدل الهی را در ظالمان فيما بعد ملاحظه کنند و سزای ستمکاران را بچشم خود درآتی بنگرند، شاید ایمان ایشان قوی گردد و بحق باز آیند.

تفصیل واقعه را واصناف ستم سلاله اشقياء کوفه و شام را فيما بعد خواهم نوشت. دیگر جناب حسام الملك والی کرمانشاه آنقدر مهربانی کرد، با آنکه اسم مردم نمی‌دانست که میتوانم بگویم که یك سرشت پاک دیگر هم چون شما در ایران دیدم. جناب ملک التجار را سلام و فاضل را هر گز فراموش نخواهم کرد. حالا همینقدر کافی است والسلام.

جمال الدین الحسینی

الحق - الحق آقا ملا علی از دوزورودم در خدمتگزاریست خداش توفیق دهد و شما را برو مهربان کند.

(۲) : انتخاب عنوان برای نامه‌ها از ما است و تاریخ نوشتن آنها بترتیب ذیل است : نامه اولی و دومی اذکرمانشاه در ۱۵ و ۲۳ جمادی الثانیه ۱۳۰۸ هجری و نامه سومی از بنداد، مورخ ۲۰ ربیع همان سال ...

چگونه مرا تبعید کردند؟

جناب نیر الفؤاد حاجی محمد حسن امین لا ذال ثابت‌العلی سبیل الرشاد را «سلامها» باد.

روز پنجم شنبه در حضرت عبدالعظیم که از بیماری قدرت بر حرکت نداشت، بیست نفر جلاد (فراش) عمر سعد (مختارخان) ریختند منزل (معین التجار هم بودند) را باایت غصب وحدت که نمونه‌ای از حقد و کینه عساکر ابن زیاد بود، کشیدند چون خوف آن داشتند که مبادا اندک اسلامی در قلوب اهل شهرمانده بسبب غیرت‌دینی ازمن حمایت کنند (حوال آنکه این خیال باطل و فکر محال بود؛ چونکه اسلام و دین و غیرت و حمایت مذاتیست که از آن «ولا» هجرت نموده، چنانچه همیشه می‌گفتم) آنقدر مرا بسرعت می‌بردند و بشتاب می‌کشیدند که دکمه‌های قبا و پیراهن گلوی مرا چنان فشارداد که نفسم قطع شد بزمین افتادم! پس از آن به هیچ‌گونه نداشتم که مرا به چه نوع به دارالاماره «عمر سعد» رسانیدند، و تا مدت چهار ساعت هیچ‌فهمیدم که در کجا هستم، چون به خودآمد و عمر سعد و شهر را (حسن خان قزوینی سرتیپ سوارکشیک خانه) در حضور خود دیدم، و مدت سه ساعت هم بی‌عامه بی‌رداء نشسته علی الاتصال آب می‌نوشیدم، چونکه بسبب حبس نفس حرارت شدیده در جگر حاصل شده بود (حتی تاکرمانشاه این باقی بود و می‌بایست روزی چهل بار آب بنوشم).

پس از آن شمر گفت دو ساعت بیش‌بزروب نمانده باید سوارش دراین بین‌مختارخان گفتم بگوئید کیف مرا که در آن اندکی پول است بیاورند، ایشان برخواسته رفته و کیف را هم که در آن بعضی مبلغ و پاره‌ای اوراق و کتب بود، ندادند، هرچه گفتم بدیشان خبر نمید کسی هم بدیشان خبر نداد، آخر الامر شمر گفتند وقت مبکنند، ما کیف را برای شما بقم روانه خواهیم نمود.

پس یک بقیه لباس مرا آوردۀ باقلدان و اسباب (چیق) ولکن یکی قلمدان را برداشت و دیگری اسباب چیق را وسیعی چوبیدست را والحاصل در محض خودم، آن چیز‌های حقیر را هم نهاد، همان عبا و لباده و دو قباد در جوالی گذاشته مرا یک یا بی‌لکنی سوار نموده تا یک نیمساعت سی سوار بامن آمدند؛ پس از آن مرا در حالت بیماری و قلک نفس و حرارت کبد به پنج سوار کردیم ایشان سنان بین افس - که حمیدخان سرهنگ باشد - سپردند.

دیگر در بین راه بی‌بالا پوش... باهمه آن برها و آن سرمهای شدید، و آن خشونت اخلاقی عدم ایمان حارسین، و در من لگاهها بظولهها فرود آمدن، آن غفوت‌ها، آن دودها، دیگر خودشما تصور کنید که چه گذشته است. واژ همه شکفت‌تر آنکه چند قران که در جیب بود

لشکر این سعد بدد بر دند... در منزل دستگرد که در آنجا از عجایب اتفاقات، با حاجی ناصر اتفاق ملاقات افتخار والحق ایشان کمال صفارا بجا آورده اسبی داشتند و خواستند از براز خلوص نیت بن بدهند، ولی من قبول نکردم خداش یار باشد.

اینهمه را نوشتم، تاینکه بدانید این مصائب همه بر بدن من وارد آمد، ولی در همه این حالات روح من مسرور بود و هست و خواهد بود بلاشك بعضی ایرانیان خواهند اندست که من برای اصلاح احوال صوری و معنوی ایشان تا هر روزه ایستادگی دارم آنچه همی گفتم نه از برای امر اروقت و گرمی مجلس بود و از خداوند تعالی خواهانم که این واقعه مهوله را یکی از اسباب فوزمن قرار دهد و بدین مقصد عالیم بر ساند، و دلهای پاکمنور به ایمان را شادگر داند، آمین!

کاغذی به آقا محمد علی نوشته بودید، خواندم هیچ وقت در صفاتی روح و نقابت نفس و علو سجایای شما از يوم اول ملاقات، شبهه نکرده بودم، شکر شما با خداست و جزای شما ز او است. آقا محمد علی الحق چون ملاعلی همیشه در خدمتگزاری حاضرند والبته آنچه لازم باشد از ایشان گرفته خواهد شد. جناب حسام الملک تا امروز بسیار مجامعت می نمایند الحق اینهم عجیب است.

اکنون بیمارم ولهذا از رفتن و ماندن سخنی بیان نیاورده است - و امیدوار آنم که نه در عزم شما و نه و نه در حرارت ایمانی شما نقصی حاصل شود. بلکه باید سپس این واقعه مهوله متربق آن باشید که علی الدوام عجایب قدرت الهیه رادر اداء دین و دولت مشاهده کنید و بر مرائب ایمانی خود بیفزائید و عدل خدارا بدبده تحقیق بنگرید.

و **کمیل الدوّله** هم پیش من آمدند و اظهار نمودند هر چه بخواهید از اسب و نقدیه حاضر م. تشکر نمودم. آقا محمد علی میگفت که امین الدوّله بسر هنگ پستخانه نوشته است که هر چه مر الزم باشد کارسازی کنند؛ ولی تاحال کتابت، نزد من نیامده است. حاجی ملک راسلام و فاضل خودم را درود می رسانم والسلام. **جمال الدین الحسینی**

تهمتهاي فاروا

نیر المؤاد جناب محترم مکرم حاجی محمدحسن امین جمله الله ظهیراً للحق حيث ظهر وأتى... ابن زیاد کی بال رسول رحم کرد بود، آنکه سرانساني را میزد آیا پس از آن بکفن و دفن آن مشغول میشود؟ آنکسیکه سلاله‌العلی (ع) را اینمی ونا مختون شهرت میدهد آیا زاده راحله اش عظامی نماید؛ الالعنة الله علی الکاذبین. بلی باید وقایع زمان گذشته وحال در هر چیز مشابه باشد، چونکه اشرار همگی، اگرچه در از منه مختلفه بعال و جود قدم نهند از یک شجره خبیثه می باشند و اعمال و اقوالشان همیشه مشاکل و مهائل بوده است و سنت الهیه هم در عالم خلق علی الدوام بر نهجه واحد بوده و خواهد بود. اکنون باید منتظر عجایب قدرت الهی شد. من نصیحت دینیه را بجا آوردم

بقیه در صفحه ۷۷